

INVENTAIRE ARCHÉOLOGIQUE - FICHE N° 62

Op 30 maart 1898 stelde Louis Van Biesbroeck in de rubriek "Beeldhouwwerken - St-Baafskathedraal, crypte - XVe eeuw" in het Frans een fiche op over

Het Grafmonument van Margareta van Ghistele

Dit monument, een van de zeldzame voorbeelden van beeldhouwwerk van de XVe eeuw in Gent, bevindt zich in een van de kapellen van de crypte van de St-Baafskathedraal.

Het is een sarcofaag in Doornikse steen van een lengte van 2,50 meter en een breedte van 1,40 meter; de hoogte is 1 meter.

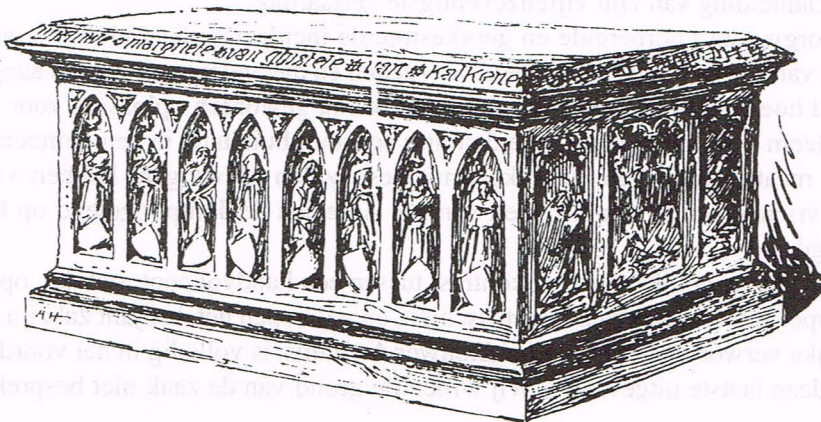
Hij is bedekt met een grote, granieten vloersteen. Elk van beide zijkanten is versierd met een reeks van acht drielobbige arcaturen die treurende figuren die een wapenschild dragen, omkaderen.

Op de kleine zijden bevinden zich drie arcaturen; in de middenste, iets breder dan de anderen, is er een bekroning van de Maagd aan een kant en aan de andere kant een apocalyptische Christus. Op de kleine arcaturen staan knielende personages.

Dit beeldhouwwerk is sterk beschadigd; bijna al de bovenste delen van de treurende figuren zijn verdwenen. Enkele zijn volledig ruw; enkel de onderwerpen op de kleine zijden kunnen redelijk duidelijk onderscheiden worden. Maar wat er rest toont voldoende aan dat het een vrije en gedurfde uitvoering is van een brede stijl die men geneigd is te beschouwen als karakteristiek voor de Gentse kunst in de Middeleeuwen.

Deze sculpturen hebben alleszins niets van de vaak gemaakte, gekunstelde gratie die zo veel voorkwam in de XVe eeuw.

De grafplaat die dit monument bedekt is omringd van een "larmier" met afge-

schuinde rand. Daarop staat de volgende inscriptie, in mooie letters, ieder woord gescheiden door een kleine rozet:

HIER.LEGHT.BEGRAVEN.VRAVWE.MARGRIETE.VAN.GHISTELE.
VRAVWE.VAN.KALKENE.VOCHDESSE.VAN.WICHLENE.ENDE.VAN.
CERCAMP.DIE.STAERF.INT.JAERXIIIc.XIIIc EN XXXI.DEN.EER-
STEN.DACH.VAN.OVSTE.BIDT.OVER.DE.ZIELE.

Heel waarschijnlijk was het liggend beeld van de overledene geplaatst op deze plaat, er blijft evenwel geen spoor van over.

Cfr. KERVYN DE VOLKAERSBEKE, *Les Eglises de Gand*, t.I, pp. 192-194.

JAN ANTEUNIS

Op 16 november was het precies 25 jaar geleden dat de knappe Gentse beeldhouwer Jan Anteunis in het Academisch Ziekenhuis overleed. Een gelegenheid dus om deze sympathieke figuur even te memoreren. Wij doen dit aan de hand van een artikeltje dat Pierre Kluyskens schreef in 1971.

Er waren mensen die verleden dinsdag naar de St. Pietersabdij waren getogen in de hoop er een brede waaier van niet min dan zes tentoonstellingen te zien opengaan, en gans speciaal de retrospectieve die het stadsbestuur er had ingericht als huldebetoon aan een rasechte Gentenaar, beeldhouwer Jan Anteunis, naar aanleiding van zijn vijfenzeventigste verjaardag.

De zorgvuldig voorbereide en georkestreerde incidenten die zich bij de aanvang van de openingsplechtigheid voordeden en die andermaal hebben aangetoond hoe sommige elementen de noodzakelijk geworden oplossing voor het probleem van scheppingsvrijheid contra censuur, buiten de in een democratische maatschappij gebruikelijke principes, willen afdwingen, hebben voor vele vrienden en sympathisanten van Jan Anteunis de domper gelegd op hun vreugde.

Zij hadden ongelijk, want het contrast tussen een handvol contestatairs, op de drempel van een loopbaan die misschien, en wij hopen het, briljant zal zijn, en de rijke verworvenheid van beeldhouwer Anteunis, is volledig in het voordeel van deze laatste uitgevallen. Wij willen de grond van de zaak niet bespreken